

عنوان مقاله:

فعالیت های متن پژوهانه محدثان اصفهان در سده های یازدهم و دوازدهم

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 20، شماره 76 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سیدمحمدصادق حسینی سرشت - دانشجوی دکتری رشته علوم قرآن و حدیث، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مهدی مهریزی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

با تشکیل دولت صفویه و رسمی شدن مذهب تشیع و به دنبال آن، درخواست از علمای شیعه جهت نشر معارف شیعه، و از همه مهم تر تغییر نگرش نسبت به حدیث و رشد اخباری گری، بستر مناسبی در سده های دهم تا دوازدهم، به ویژه یازدهم جهت فعالیت های متن پژوهانه شکل گرفت. بیشترین فعالیت های متن پژوهانه شیعه در این زمان صورت پذیرفته است. بیش از هشتاد درصد شروح کتب اربعه از جهت کمی و کیفی در این زمان نگاشته شد. الکافی بیشتر از کتب دیگر مورد توجه قرار گرفته و این امر متأثر از تفکر اخباری و کمی هم نقد بر عقل گرایان است. ده درصد از کتاب ها به زبان فارسی است. بیشتر آثار توسط اخباریان نگاشته شده است.

کلمات کلیدی:

حدیث نگاری، بسترهای شکل گیری، فعالیت های متن پژوهانه، حدیث اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1793148>

